

Hluboko v zelené, 2011, 100x95 cm, akryl na plátně

Výtvarná díla, která Petr Dub (1976) vytváří v posledních několika letech, mají podobu vysokých reliéfů s měkkými přechody, takže v kombinaci s barvou aplikovanou stříkáním připomínají detaily karosérií aut opalizujících metalíz nebo abstraktní počítačové vizualizace povrchu nějaké planety. Jejich základem je však stále ještě plátno a také způsob jejich prezentace na zdi je stejný jako u závěsného obrazu. Jinak se však velmi liší od toho, co si většina lidí vybaví pod pojmem obraz. Ten může nabývat nespočetných podob (tj. stylů, obsahů, technik, materiálů atd.), jejichž společným jmenovatelem je právě a jedině prostorové vymezení. Nízká podložka pravidelného, většinou pravouhého formátu donedávna představovala univerzální základ, na němž se pak odehrával vlastní příběh dějin umění, který už psaly barvy. Dílo Petra Duba dokládá slavnou tezi teoretika abstraktního expresionismu Clementa Greenberga (a zároveň s ní polemizuje) o tom, že každé médium směřuje svým vývojem k uvědomění si sama sebe a svých nejvlastnějších prostředků, což pro Greenberga byla cesta od iluzivnosti a literárních obsahů k plošné nezobrazující malbě, jejímž obsahem a smyslem je jen ona sama. Dubovy obrazy/objekty k tomu dodávají, že jedna z možností, jak v tomto příběhu dále pokračovat, spočívá v tom, že médium se v jistém hraničním okamžiku obrátí proti sobě, začne mutovat, případně narušovat a posouvat své vlastní hranice. Jak dokládá název výstavy, právě to je tématem Dubovy práce.

Když se podíváme, co těmto dílům v jeho tvorbě předcházelo, zjistíme, že se konsekvantně zabývá určitými tématy a že napětí mezi obrazem a jeho zpochybněním či dekonstrukcí u něj hraje roli zásadní. Už během studia jej zaujalo téma abstraktního obrazu, konkrétně monochromu, a specificky malířské problémy, jako je např. práce s gestickým rukopisem. Jestliže jeho pozdější díla jsou formálně velmi efektní a vizuálně atraktivní, ta první by mohla být příkladem „bad painting“ v kategorii abstraktního obrazu; on sám je nazýval Antipaintings. Zdá se, že autor si zde testoval možnosti abstraktního obrazu a zároveň hledal

Unframed, 2009

Šumava, z cyklu Unframed, 2009, hřebíky, syntetické laky, plátno, pohled do výstavy Start point, Galerie U Bílého jednorožce v Klatovech

své téma, kterým se nakonec paradoxně stalo ono testování samotné.

Dokládá to další cyklus Unframed, který k němu poprvé přitáhl pozornost odborné veřejnosti. „Unframed“ – tj. „bez rámu“ – zde znamená nejen bez tradičního rámu, kterého se moderní obraz zbavil již dávno předtím, ale hlavně bez rámu napínacího neboli slepého, jakési materiální kostry obrazu. Plátna nepravidelných tvarů byla někdy zavěšena přímo na stěně a připomínala barevné skvrny, jindy je navíc zmuchlal, takže vytvářela nepravidelné amorfní struktury. Od nich pak vedla přímá cesta k pracím, které zachovávají princip obrazu jako reliéfního objektu, nepravidelnosti a zborcení však nahradil hladký vypnutý tvar. Jeho díla tedy jsou na jedné straně působivými estetickými objekty, na straně druhé výstupy komplikovaného přemýšlení o obrazu jako specifické uměleckohistorické entitě, přemýšlení, které se odehrává tady a teď. Právě proto lze o nich říci, že ač zdánlivě zcela autonomní a jakoby stojící mimo realitu současného světa, zároveň jsou jeho adekvátním, byť možná podvědomým výrazem - třeba už jen důrazem na hladký „designově“ působící povrch nebo zaměřením na subtilní umělecké problémy, které se objevuje právě v obdobích, kdy skutečnost je natolik komplikovaná, že jí přestáváme rozumět.

Marcel Fišer

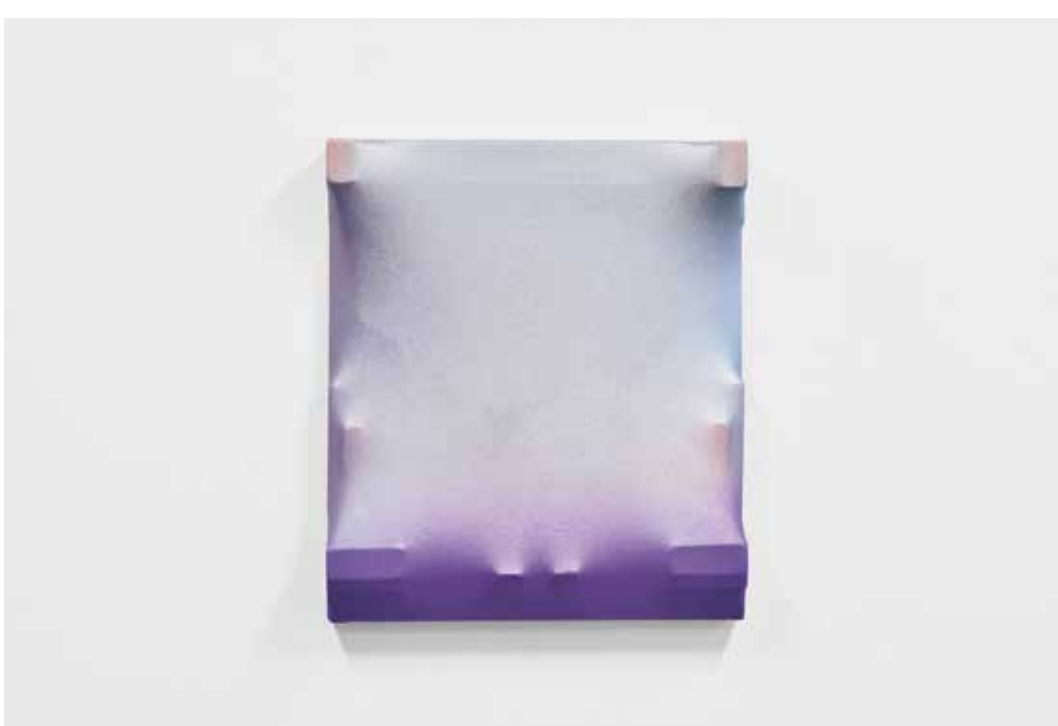
Lokoko, 2009, akryl, syntetické laky, tmel, plátno, 60x90 cm

Rozhodně ne černý čtverec, 2014, akryl, syntetické laky, dřevo, plátno, 43x40x9 cm

Ghostly Milka Box, 2010, akryl, dřevo, plátno, 50x70x9 cm

Yes or No to Purple, 2014, akryl, syntetické laky, dřevo, plátno, 66x56x11cm

Jordan Green, 2013, syntetické laky, dřevo, plátno, průměr 120 cm

Kdybych to byl zvládl bez zlatě, 2014, akryl, syntetické laky, dřevo, plátno, 62x55x14 cm

Petr Dub

Narozen 30. 12. 1976 v Praze. Žije v Praze.

Studia:
2000–2003 Soukromá vyšší odborná škola umění ve Zlíně (užitá malba, René Hábl, Pavel Preisner)
2003–2012 Fakulta výtvarných umění VUT v Brně (ateliér malířství 1–3, Petr Kvičala, Martin Mainer, Petr Veselý;
doktorandský program – ateliér Intermedia, Václav Stratil)
2005 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze (ateliér konceptuální a intermediální tvorby, Jiří David, Milan Salák)

Petr Dub Další ze způsobů jak nevytvářet obrazy

Malá galerie
9. 10. 2014 — 4. 1. 2015
Vernisáž 8. října v 17.00
Kurátor: Marcel Fišer

Souběžné výstavy

Vladimír Skrepl, Lež a lži
Velká galerie, 9. 10. — 23. 11. 2014

Sociální skupina Ho-Ho-Ko-Ko
Výstava z depozitáře, 9. 10. 2014 — 4. 1. 2015

Hippolyt Soběslav Pinkas, Modlitba za oběšence, 1861
Opus magnum, 9. 10. — 30. 11. 2014

Vincenc Vingler, Heinz Theuerjahr
Velká galerie, 4. 12. 2014 — 11. 1. 2015

Tereza Říčanová
Museum Café, 9. 10. — 29. 3. 2015

Galerie výtvarného umění v Chebu

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR. V roce 2014 vydala Galerie výtvarného umění v Chebu. Text Marcel Fišer, grafika Kolář & Kutálek, tisk Dragon Press, s.r.o., náklad 500 ks.